

EL BARÓ DE MONTPALAU

SEQ.20 SALA D'ARMES. CASTELL DE CABRERA. INT.MATÍ

Quan entra a la sala, el baró, uns nobles, un notari i uns soldats fan un cercle. Entre ells reconeix els soldats que hi havia a Montpalau. Umbert s'apropa al baró

UMBERT

-Senyor- Fa poc que vaig tornar de terra Santa, soc Umbert fill i hereu de les terres del meu pare, el difunt comte de Montpalau que en pau descansi.

BARÓ CABRERA

-Sé qui ets, jo mateix et vaig fer tornar quan kles teves terres ja no les podia governar ningú. És per llei que t'hem fet tornar fill.

UMBERT

-Senyor- el meu Castell està en un estat lamentable,i els vostres soldats han espantat als habitants.

BARÓ CABRERA

-Bé, han fet el que han pogut, no els hi tindrem en compte,només tenien ordre de fer guardia. No volem pas invasors al maresme.

Umbert li dona la carta que havia donat al soldat. El notablei obre la carta i revisa el segell de la legió dels creuats que tornen de Terra Santa.

NOTARI

-Senor comte, aquesta carta certifica qui diu ser. És en fill d'Odo.

BARÓ CABRERA

-Si, te la seva mirada...

EL BARÓ DE MONTPALAU

UMBERT

-Senyor- llavors si reconeixeu el meu
llinatge, puc estar en pau?

NOTARI

-NO del tot, per haver mantingut el
castell entre la mort del seu pare i la
vostra tornada,, la despesa que heu
generat al baro de Abrera es
considerable. Teniu un deute important
ja que ens hen fet càrrec dels terrenys i
els soldats.

UMBERT

Pero, no tinc diners ni terres cultuivads
per poder-vos pagar encara-

BARÓ CABRERA

-Bé, ja en parlareu en detall amb el
notari, per això no t'amoinis Umbert

El Baró surt de la sala, tots acoten el cap i s'esperen a que marxi.